

teknik, våga fatta modiga beslut om investeringar i till exempel järnväg och nya stambanor se till att vi kan klara omställningen.

Då måste vi också kunna utveckla stadstrafiken. De nya beslut som vi talar om framöver måste bygga på ökad mobilitet i staden, ökade kollektiva transporter, andra transportmedel än bil, naturligtvis, och inte minst på att hitta fler sätt att kombinera rörlighet och trygghet. Vi ska inte låta gamla traditioner och utgångspunkter för samhällsplaneringen vara gällande för framtida städer.

Här har vi förändrat sättet att se på nationell plan när vi redan i 2018 års nationella plan tog in bostadsbyggande som en viktig del. Fyrspår mellan Stockholm och Uppsala kan ge 50 000 bostäder. Det är samhällsbyggnad.

Jag tror att vi framöver ska inkludera fler aspekter. Klimaspekten är självklar, men det gäller också jämställdhetsaspekten så att vi får ett jämställt, jämlikt och klimatanpassat samhälle framöver.

Anf. 162 JENS HOLM (V):

Fru talman! Precis just nu demonstrerar utanför den här byggnaden stockholmarna för en ambitiösare klimatpolitik. Ett av kraven är stoppad Förbifart Stockholm, eller åtminstone en bantad och anpassad Förbifart Stockholm, så att resurser inte tränger undan de viktiga investeringarna i kollektivtrafiken.

Nästa vecka börjar FN:s viktiga klimattoppmöte i Madrid. Vi vet alla att vi måste göra mer för klimatet, och då måste även transportsektorn och även de som tror att det är en mänsklig rättighet att köra bil i storstäder förstå att vi inte kan fortsätta som vi har gjort. Då är infrastrukturplaneringen – även om det är ett långt och krångligt ord – ett av våra viktigaste styrmedel, för det är där vi bygger de framtida städer som människor ska leva och verka i.

Därför tycker jag att det är tråkigt att ministern inte vill ge ett konkret uppdrag till vår ansvariga myndighet, Trafikverket, att återkomma med en omarbetad plan för Förbifart Stockholm som ryms inom våra klimatomål och inom budget.

Jag tycker att också frågan om trängselskatten är en fråga där ministern måste vara mycket tydligare. I dagsläget går merparten av pengarna till Förbifart Stockholm, och så kan vi inte ha det. Tanken med trängselskatten är att vi tar pengar från massbilismen och investerar i alternativet, som är utbyggd kollektivtrafik.

Här skulle ministern kunna vara väldigt tydlig och säga att framtida trängselskatteintäkter bör gå till kollektivtrafiken i regionen och inte till fortsatta motorvägsutbyggnader. Vad anser ansvarig minister om det?

Anf. 163 Infrastrukturminister TOMAS ENEROTH (S):

Fru talman! Ansvarigt statsråd, infrastrukturminister Tomas Eneroth, anser att avtal också ska hållas. Det ankommer inte på regeringen enskilt att förändra förutsättningarna för trängselskatter. Detta är ett avtal

som har gjorts med lokala och regionala företrädare och med kommuner i Stockholmsregionen. Det är viktigt.

Jag tror att även trafikskottets ordförande inser att det här är en diskussion som måste föras mellan alla parter som står bakom finansieringen, och då inte bara av Förbifart Stockholm utan också, inte minst, av finansieringen av viktiga tunnelbaneprojekt. Jag tror att det måste vara utgångspunkten.

Jag noterar att Vänsterpartiet, vilket jag kan ha respekt för när man är i opposition, står och velar mellan att å ena sidan stoppa Förbifarten omedelbart, å andra sidan kräva en ombearbetad version. Jag skulle vilja se hur det där stoppet skulle se ut och hur en halv tunnel går ned vid Skärholmen.

Låt oss bara konstatera att vi är i ett läge där det är viktigt att titta framåt för att minska de kostnadsökningar som har varit i infrastrukturobjekten. Vi måste se hur vi kan säkerställa att vi klarar klimatkraven för transportsektorn. Vi måste se till att vi kanske får mer resurser framöver för att göra rätt och fungerande infrastrukturinvesteringar, och då inte bara i Stockholmsregionen utan i hela landet.

När vi nu lägger 100 miljarder mer än den borgerliga regeringen gjorde i nationell plan innebär det satsningar, inte bara i Stockholmsregionen. Det är en satsning på järnväg i Västerdalsbanan mitt i Dalarna, Norrbottenbanan, Mittbanan och renovering av bron över Stora Helvetet. Det är satsningar på Sydostlänken mellan Älmhult och Olofström och ned till Karlshamn.

Det är infrastruktursatsningar så att hela landet kan vara med i omställningarna. Det får inte bara bli en diskussion för storstadsområdet, för då får vi gula västar på många håll i Sverige. Vi måste se till att hela landet är med i omställningen. Det är stad, och det är land, och den omställningen ska hela Sverige vara med på. Det är min utgångspunkt i det arbete vi har med infrastruktursatsningar. Det ska inte bara gälla Stockholm.

Interpellationsdebatten var härmed avslutad.

## **§ 19 Svar på interpellation 2019/20:104 om Arbetsförmedlingen och kommunerna**

Anf. 164 Arbetsmarknadsminister EVA NORDMARK (S):

Fru talman! Ali Esbati har frågat mig om jag avser att redovisa någon bedömning av de merkostnader som situationen på Arbetsförmedlingen redan har åsamkat kommunerna genom minskad service, närvaro och förutsägbarhet samt om regeringen avser att återkomma med budgetkompensation till kommunerna för dessa merkostnader och de merkostnader som kan väntas framöver i och med Arbetsförmedlingens avveckling.

En väl fungerande arbetsmarknadspolitik är avgörande för svensk omställningsförmåga, konkurrenskraft och välbefinnande.

Arbetsförmedlingen ska reformeras i enlighet med den inriktning som lades fast i den sakpolitiska

överenskommelsen mellan Socialdemokraterna, Centerpartiet, Liberalerna och Miljöpartiet. Statens nuvarande uppdrag inom arbetsmarknadspolitiken ligger fast, men utförandet ändras. Det innebär att Arbetsförmedlingen fortsatt ska ha myndighetsansvaret för arbetsmarknadspolitiken men att ett nytt system, med valfritetssystem som utgångspunkt, ska utvecklas där fristående aktörer matchar och rustar arbetssökande för de lediga jobben. Reformeringen görs för att förbättra effektiviteten i den arbetsmarknadspolitiska verksamheten.

Staten har genom Arbetsförmedlingen ansvaret för att arbetslösa som har behov av stöd för att komma i arbete ska få detta oavsett var i landet man bor. Myndigheten ska fortsätta erbjuda tjänster i egen regi fram till dess att fristående aktörer har etablerat sig i hela landet i enlighet med reformen.

Det är samtidigt viktigt att kommunernas insatser och verksamheter som syftar till att underlätta individers inträde på arbetsmarknaden tas till vara. Regeringen har tillsatt en utredning avseende kommunernas juridiska förutsättningar att medverka i utförandet av den statliga arbetsmarknadspolitiken. En utgångspunkt är att ansvarsfördelningen mellan staten och kommunerna är oförändrad. Kommunernas eventuella medverkan är frivillig och sker på uppdrag av och med ersättning från Arbetsförmedlingen.

Under 2019 har förutsättningarna för arbetsmarknadspolitiken förändrats. I den av riksdagen beslutade budgeten för 2019 har utrymmet för aktiv arbetsmarknadspolitik minskats betydligt. Regeringen avser att tillföra medel kommande år för att dämpa den neddragning av resurserna som M- och KD-budgeten innebär. Bland annat tillförs medel för arbetsmarknadspolitiska insatser som arbetsmarknadsutbildning, intensivår och extratjänster samt för etableringsjobb för nyanlända och långtidsarbetslösa. Arbetsförmedlingen beräknas också få resurser för att kunna upprätthålla takten i reformeringen, prioritera långsiktighet och i nuläget undvika ytterligare neddragningar.

Reformeringen ska ske ordnat och successivt. Arbetsförmedlingen ska finnas tillgänglig i hela landet för arbetssökande, arbetsgivare och andra aktörer. Det är viktigt att den arbetsmarknadspolitiska verksamheten fungerar väl även under tiden det nya systemet kommer på plats.

Den återrapportering som Arbetsförmedlingen lämnat och där de analyserat förutsättningarna för reformeringen visar på komplexiteten i reformeringen. Ett arbete pågår inom Regeringskansliet avseende att analysera Arbetsförmedlingens rapport och den närmare utformningen av reformen. Regeringen kommer att återkomma om utformningen av det nya systemet.

Anf. 165 ALI ESBATI (V):

Fru talman! Detta är en interpellationsdebatt som vi håller i ett läge där situationen på Arbetsförmedlingen fortsätter att vara dramatisk. Det är också därför som Vänsterpartiet har följt upp den med olika typer av initiativ i riksdagen för att försöka stoppa de

mest ogenomtänkta delarna av den så kallade reformeringen som regeringen gett sig in på tillsammans med sina nyliberala samarbetspartier.

Ett av de stora problem som vi redan nu ser torna upp sig är att kommunerna drabbas ekonomiskt. Det låter byråkratiskt, men det handlar alltså om att människor i behov av stöd från Arbetsförmedlingen och det stöd och de aktiva åtgärder som staten har ett ansvar för att erbjuda de facto måste söka sig till kommunernas försörjningsstöd. Det är ett direkt problem för dessa individer, men det får också en negativ effekt på kommunernas ekonomi. Pengar som ska användas till välfärdstjänster och annat används till det som staten borde ha ansvar för, men de kompenseras inte av staten i det här fallet.

Detta kommer ovanpå en ekonomisk politik som har underlåtit att ge kommunerna de nödvändiga resurser som demografiska förändringar i övrigt kräver. Vi har en situation där staten sitter på ganska mycket mer pengar än kommunerna men där man överför faktiska arbetsuppgifter, även om man härifrån säger att det inte ska bli så i teorin.

Det här är verkliga människor som kommer i kläm därför att regeringen har skrivit på ett avtal som handlar om att genomföra en ogenomtänkt, extrem experimentpolitik, en politik som snart sagt alla med kunskap och erfarenhet har varnat för. Och detta, fru talman, sker alltså redan nu när Arbetsförmedlingen befinner sig i en förberedelsefas som har varit både förvirrad och förvirrande och som regeringens icke-styrning har tvingat in myndigheten i. Detta är något som redan nu kommunalråd från olika partier i vitt skilda kommuner i Sverige har varnat för och påpekat effekten av – jag tar upp flera av dem i min interpellation. Om regeringen går vidare med att sjösätta en fullskalig privatiseringspolitik tror jag att det är uppenbart för alla, möjligen med undantag för några på ett kansli hos Centerpartiet, att detta kommer att skapa problem hos kommunerna.

Jag tycker att arbetsmarknadsministern tyvärr är undvikande i sitt svar. I går höll ministern en presskonferens med en del positiva signaler i åtminstone vissa av de frågor som kommer att påverka kommunerna. Mina frågor var dock mer specifika än så. Handlar det om att redovisa någon bedömning av de merkostnader som redan nu har åsamkats kommunerna genom minskad service, närvaro och förutsägbarhet? Finns det någon ansats till eller några planer om detta? Det handlar både om att försörjningsstöden har ökat och om att kommunerna tvingas prioritera om i sin verksamhet. De har sina arbetsmarknadspolitiska enheter där man kan förvänta sig att de kommer att behöva göra mer, men man vet inte vad de ska behöva göra mer. Detta innebär kostnader för ibland mycket små kommuner med mycket ansträngda ekonomier.

Frågorna handlade också om att eventuellt återkomma från regeringens sida med budgetkompensation till kommunerna för dessa merkostnader.

Detta är visserligen budgetfrågor, förstås, men jag menar att man måste kunna redovisa intentioner och bedömningar från en ministers sida.

Anf. 166 Arbetsmarknadsminister EVA  
NORDMARK (S):

Fru talman! Jag vill börja med att säga att jag delar den oro som Ali Esbati här ger uttryck för. Jag har under de snart tre månader som jag har varit arbetsmarknadsminister verkligen försökt sätta mig in i både situationen på myndigheten och vilken effekt denna har på våra kommuner. Det är ingen tvekan om att effekterna av den väldigt snabba neddragning av personal som har skett vid myndigheten till följd av den budget för 2019 som röstades igenom här i riksdagen, men också effekterna av de beslut som har tagits om att stänga kontor i en omfattning som självklart inte har varit önskvärd, nu börjar synas. Här delar jag interpellantens bedömning: Detta börjar nu märkas tydligt i många kommuner.

Jag tänker framför allt på det som är helt centralt för att det ska fungera både för medborgaren och för det goda samarbete som har utvecklats genom åren mellan kommuner, Arbetsförmedlingen och många andra aktörer. Jag har till exempel besökt Malmö och tittat på Malmökraften, ett väldigt fint exempel där Arbetsförmedlingen, Försäkringskassan, kommunen i form av socialtjänsten och faktiskt också primärvården samarbetar. Det betyder att den enskilde individen i stället för att ha fyra handlingsplaner och fyra kontaktpersoner med fyra olika instanser får *en* kontaktperson och har *en* handlingsplan. Det är den typen av viktig samverkan som det är angeläget att vi fortsätter säkerställa i hela Sverige. Det ger goda resultat för individen, och det gynnar både sysselsättningen och vår välfärd. Jag delar alltså verkligen den här problembilden.

Jag har också ställt frågan till tjänstemännen på Arbetsmarknadsdepartementet eftersom vi har tagit del av de analyser och uppgifter som har kommit från Sveriges Kommuner och Regioner, som det heter nu. För försörjningsstödet är bedömningen att det inte går att dra självklara slutsatser om att den ökning vi ser enbart skulle bero på Arbetsförmedlingen. Däremot kan det vara så att vi ser indikationer på det.

Som arbetsmarknadsminister ser jag då att detta är något som vi verkligen måste åtgärda. Vi måste se till att ha en aktiv arbetsmarknadspolitik som funkar i hela landet och att människor får det stöd som de behöver. När människor har en egen försörjning, med den frihet detta ger, och kan bidra till arbetslivet får vi också färre som behöver försörjningsstöd. På det sättet minskar också kommunernas kostnader.

Jag presenterade ett antal besked i går, som Ali Esbati nämnde. För mig är det väldigt viktigt att vi nu från politikens sida – och jag vill verkligen ta det ansvaret som arbetsmarknadsminister – säkerställer att det finns en lokal närvaro i hela landet. På de orter där Arbetsförmedlingen nu har stängt kontor eller drar sig tillbaka måste myndigheten säkerställa att människor kan få det stöd de behöver och kan möta en

arbetsförmedlare om de har behov av det. Man måste också säkerställa den samverkan som är så viktig. Den samplanering som jag nämnde med exempel från Malmökraften är helt central.

Fru talman! Jag kan bara understryka vikten av att vi nu tar ett politiskt ansvar för att säkerställa att situationen går mot det bättre.

Anf. 167 ALI ESBATI (V):

Fru talman! Jag tror att det är många där ute i Kommunsverige som lyssnar noga på vad ministern har att säga också i dag, även om det är fredag eftermiddag och mörk november.

Jag tror absolut att många håller med om att det var en väldigt oansvarig statsbudget som Moderaterna och Kristdemokraterna lade fram och som Sverigedemokraterna stödde. Jag tror dock samtidigt att många skulle vara överens om att det finns en gräns för hur mycket man kan blicka bakåt på det beslutet. Oavsett det har regeringen ett ansvar för att agera utifrån det läge som råder. Regeringen har ändå, ska vi komma ihåg, haft två tillfällen att återkomma med ett budgetförslag som kunde gå i en annan riktning. Det finns inga ytterligare förvaltningsanslag presenterade för Arbetsförmedlingen. Det gjordes varken i samband med vårandringsbudgeten tidigare i år eller i det förslag som nu behandlas i riksdagen för statsbudgeten 2020. Det är en situation som regeringen behöver ta ansvar för.

Jag är övertygad om att ministern talar med många människor ute i Kommunsverige. Det exempel som hon gav är väldigt bra. Jag pratar också med folk, och det finns en väldigt stor oro för att just den typen av samverkan ska slås sönder i en framtida reformering av Arbetsförmedlingen. Det gäller dels den rådande kaotiska situationen för personalen – det största varslat på svensk arbetsmarknad i år är Arbetsförmedlingens, ironiskt nog – dels att man inte riktigt vet vad man ska göra framgent. Människor har slutat utöver de som har varslats, men det är också väldigt oklart hur den typen av samverkan mellan offentliga aktörer ska se ut om någon eller flera av de aktörerna är kommersiella, vinstdrivande verksamheter.

Det är inte så lätt att se hur affärshemligheter och den helt legitima viljan att gå med vinst i ett privat företag ska kombineras med behovet av att inte skicka olika utgiftsposter mellan varandra, vilket är grunden för att en sådan samverkan ska fungera.

Jag har pratat med folk från de finansiella samordningsförbunden som gör ett viktigt jobb där de fungerar. Där är man också väldigt orolig, helt konkret, för vad det här ska innebära i framtiden. Jag menar verkligen att regeringen har sagt alldeles för lite om hur det här ska lösas i framtiden i en modell som baserar sig på den januariöverenskommelse som regeringen håller så hårt fast vid.

Jag vill också understryka att det finns kunskaper och erfarenheter på Arbetsförmedlingen som det, om de går förlorade, kommer att vara väldigt svårt att bygga upp igen. Mycket av det som möjliggör för

arbetsförmedlarna att göra ett bra jobb är att de känner till saker om den lokala arbetsmarknaden och vet vad som fungerar och vad som inte fungerar. I och med det finns det också stora risker med det som i dag sker.

I detta anförande instämde Andreas Lennkvist Manriquez (V).

Anf. 168 Arbetsmarknadsminister EVA  
NORDMARK (S):

Fru talman! För mig är det väldigt viktigt att framhålla vikten av en statlig arbetsmarknadspolitik som finns i hela landet. För oss socialdemokrater är det helt avgörande. Jobbpolitiken handlar om att ge människor möjlighet till egen försörjning med den frihet som det innebär att också kunna ta del av den gemenskap, utveckling och yrkes stolthet som också ett arbetsliv innebär.

I grunden handlar det om att stärka svensk konkurrenskraft, skapa tillväxt och se till att vi har ett välstånd som går att fördela. Jag vill verkligen säga att vi behöver ha en arbetsmarknadspolitik som också tar hänsyn till hur det ser ut i olika delar av landet.

För min del, när vi nu ska utveckla Arbetsförmedlingen, är det helt centralt att vi inte hastar igenom något arbete så att det går fort och fel. Precis som interpellanten beskriver här, fru talman, har vi till Regeringskansliet fått en rapport som presenterades för mig och departementet den 5 november. Det är inte många veckor sedan. Det är ett gediget material med väldigt många komplexa frågor om hur vi kan utveckla ett nytt system. Det är viktigt att vi inte springer för fort och det blir fel. Det är viktigt att vi verkligen analyserar både risker och hur vi använder skattebetalarnas pengar på ett effektivt sätt.

Interpellanten pekar på väldigt viktiga frågor som vi behöver ta om hand på ett klokt sätt. För min del tycker jag att det handlar om att vi också behöver – jag uttryckte det i går – se fler skyltar sättas upp. Vi behöver verkligen fullt ut säkra genom den reform vi ska göra att samverkan funkar på ett effektivt och bra sätt.

Ett exempel på bra samverkan är från när jag var uppe i Boden i förra veckan och besökte kommunens jobbcenter. När du kommer in i köpcentret mitt i stan möter du personal från kommunen som har olika typer av yrkesroller – alltifrån socialsekreterare till arbetsmarknadskonsulenter som hjälper dig som medborgare om du står utanför arbetsmarknaden. Budskapet från kommunen var: Vi välkomnar Arbetsförmedlingen hit!

Jag har sett med egna ögon hur många kommuner som verkligen öppnar upp för Arbetsförmedlingen. Jag tror att det är viktigt att fortsätta säkerställa samverkan och att vi, i ett läge som nu då det har varit väldigt tufft för myndighetens personal, kan vara tydliga med att den goda samverkan behöver säkerställas – både för att myndigheten ska kunna göra ett bra jobb och för alla de personer som behöver det. Då blir det mer effektivt och en mer effektiv användning av skattebetalarnas pengar.

Som arbetsmarknadsminister är det viktigt för mig att säga att vi inte kommer att sätta något experiment. Vi ska bygga på de erfarenheter som finns och som är goda. Vi har redan i dag ett system där det finns flera olika utförare. Det finns flera olika fristående aktörer som är viktiga inom arbetsmarknadspolitiken. Det kan vara privata aktörer, det kan vara folkhögskolor, det kan vara sociala företag och det kan vara ideella och idéburna organisationer. Alla dessa är väldigt viktiga för att vi ska kunna både rusta och matcha människor som har behov av det för att de ska kunna få ett arbete.

Anf. 169 ALI ESBATI (V):

Fru talman! Jag tror att det finns många frågor här att resonera om. Jag tror att det är viktigt att säga att jag och många med mig har en stor respekt för arbetsmarknadsministrarnas engagemang i de här frågorna, inte minst från tiden innan hon var arbetsmarknadsminister. Men jag vill ändå vara väldigt tydlig med att säga att det här i mycket stor utsträckning handlar om möjligheten att över huvud taget kunna ha en aktiv arbetsmarknadspolitik i Sverige och ett nationellt ansvar för den.

Därför kommer vi att se mycket allvarligt på försök att underminera det systemet, och vi kommer att göra det vi förmår som oppositionsparti för att få det här att bli så bra som det bara går. Vi kommer att påminna regeringen om att man måste ha riksdagens stöd för stora förändringar. Man kommer att behöva presentera trovärdiga förslag på hur det här ska gå till så att man uppfyller de mål som man säger att man har och undviker de fallgropar som så många intressenter med kunskap och erfarenhet har pekat på.

Det är problematiskt om man ska lägga över saker på lagen om valfrihet som innebär etableringsfrihet för allehanda aktörer. Det är problematiskt om man har en tidsplan som inte är trovärdig och rimlig och som inte följs upp av ekonomiska resurser. Det är därför så att regeringen bär det fulla ansvaret och kommer att behöva stå för det ansvaret. Det är i alla fall mitt fortsatta budskap.

Anf. 170 Arbetsmarknadsminister EVA  
NORDMARK (S):

Fru talman! I går hade jag förmånen att för arbetsmarknadsutskottet presentera hur arbetet just nu bedrivs inom Regeringskansliet när det gäller Arbetsförmedlingen. Det gällde både läget och reformeringen. Vi är inne i ett arbete där vi analyserar den rapport från Arbetsförmedlingen som vi fick för några veckor sedan. Vi gör noggranna egna analyser och överväganden. Jag har också redan nästa vecka två inbokade rundabordssamtal.

För mig är det viktigt att vi lyssnar in parterna på svensk arbetsmarknad, funktionshindersrörelsen och många andra viktiga organisationer i detta arbete, så att det inte blir fort och fel utan riktigt bra och så att vi kan sätta någonting som är bättre än det vi har haft.

I samband med arbetsmarknadsutskottets möte nämnde jag också att jag gärna fortsätter komma tillbaka. Det är viktigt att vi har ett stöd i riksdagen. Det är också för myndigheten viktigt att det finns en politisk stabilitet. Det har varit ett jättetufft år för myndighetens personal. Jag är enormt imponerad av både den lojalitet och det engagemang som jag möter när jag är ute, trots tuffa förutsättningar.

Från mitt perspektiv är det alltså viktigt att, som jag gjorde i går, beskriva de ekonomiska ramarna och att vi kan utöka dem för nästa år. Vi är också nära att kunna presentera en ny generaldirektör, och vi kommer att styra hårdare mot lokal närvaro i det regleringsbrev som vi fattar beslut om senare i december.

Slutligen vill jag tacka Ali Esbati för en bra debatt, trots att det är en mörk fredagseftermiddag. Jag önskar en trevlig helg.

Interpellationsdebatten var härmed avslutad.

## § 20 Anmälan om interpellationer

Följande interpellationer hade framställts:

den 28 november

### 2019/20:172 Planeringen av infrastrukturinvesteringar

av Magnus Jacobsson (KD)

till infrastrukturminister Tomas Eneroth (S)

### 2019/20:173 Fördömande av Israels brott mot internationell rätt

av Håkan Svenneling (V)

till utrikesminister Ann Linde (S)

### 2019/20:174 Hoten mot kristna befolkningsgrupper i Irak

av Lars Adaktusson (KD)

till utrikesminister Ann Linde (S)

### 2019/20:175 Det ökade antalet barn- och ungdomsrån

av Borian Åberg (M)

till justitie- och migrationsminister Morgan Johansson (S)

### 2019/20:176 Kriminell användning av samordningsnummer

av Mikael Oscarsson (KD)

till finansminister Magdalena Andersson (S)

## § 21 Anmälan om frågor för skriftliga svar

Följande frågor för skriftliga svar hade framställts:

den 28 november

### 2019/20:499 Polisens sjunkande utredningsresultat

av Johan Forssell (M)

till statsrådet Mikael Damberg (S)

### 2019/20:500 Behov av kontroll i socialförsäkrings-systemen

av Lars Püss (M)

till statsrådet Ardalan Shekarabi (S)

### 2019/20:501 Återkallelse av svenskt medborgarskap

av Maria Malmer Stenergård (M)

till justitie- och migrationsminister Morgan Johansson (S)

### 2019/20:502 True crime

av Clas Göran Carlsson (S)

till justitie- och migrationsminister Morgan Johansson (S)

### 2019/20:503 Trafikverkets basprognoser och klimatmålen

av Jessica Thunander (V)

till infrastrukturminister Tomas Eneroth (S)

### 2019/20:504 Landets jägare och sportskyttar

av Sten Bergheden (M)

till statsrådet Mikael Damberg (S)

### 2019/20:505 Vinterdäck på tyngre fordon

av Mikael Larsson (C)

till infrastrukturminister Tomas Eneroth (S)

### 2019/20:506 Situationen i Xinjiang

av Hans Wallmark (M)

till utrikesminister Ann Linde (S)

### 2019/20:507 Möjligheter till ökad vildsvinsjakt

av Cecilia Widegren (M)

till statsrådet Jennie Nilsson (S)

### 2019/20:508 Information mellan myndigheter

av Mikael Oscarsson (KD)

till statsrådet Mikael Damberg (S)

### 2019/20:509 De nya slussarna i Göta älv

av Jörgen Hellman (S)

till infrastrukturminister Tomas Eneroth (S)

### 2019/20:510 Bidragsbrottslighet och felaktiga utbetalningar från Försäkringskassan

av Julia Kronlid (SD)

till statsrådet Ardalan Shekarabi (S)

## § 22 Kammaren åtskildes kl. 15.11.

Sammanträdet leddes

av talmannen från dess början till och med § 7 anf. 88 (delvis),

av tjänstgörande ålderspresidenten Tuve Skånberg därefter till och med § 15 anf. 139 (delvis) och av andre vice talmannen därefter till dess slut.